

BNR columns

Posted on 11 februari 2014 by webheads

Uit de dagen van Balkenende en Bos

In de zomer van 2006 werd ik benaderd door Michiel Bicker Caarten, medeoprichter en hoofdredacteur van de onafhankelijke nieuwszender BNR Nieuwsradio. Bicker Caarten sprak iedere maandagochtend op zijn eigen zender een column uit. Maar het werd hem wat teveel, zei hij. Hij vroeg mij of ik de maandagochtendcolumns van hem wilde overnemen. Daar moest ik even over nadenken.

Een paar maanden later kwamen de zaken evenwel in een stroomversnelling, want Michiel Bicker Caarten had besloten BNR te verlaten. Ik ging er mee akkoord zijn column eens in de twee weken over te nemen. Ik deed dat graag, want radio is een mooi medium en een column van een minuut of drie is net mooi genoeg om een verhaal te vertellen en de aandacht vast te houden.

Heel lang heeft die column van mij bij BNR nou ook weer niet geduurd, want na Bicker Caarten kwam er een andere hoofdredacteur en die wilde, zoals dat gaat, de zaken weer eens flink opschudden. Bovendien was ik inmiddels bij Elsevier begonnen iedere maandag een videoblog te maken ('Wynia's Week') die volgens de nieuwe BNR-chef actueler was dan de column die ik voor hem maakte. Dat vond hij vervelend.

Toch bewaar ik de beste herinneringen aan die negen maanden als radiocolumnist bij BNR. Mede om die reden heb ik de 18 columns die in 2007 uitsprak bij BNR onder het stof vandaan gehaald. Ze zijn uiteraard gedateerd, want het kabinet Balkenende-Bos was nog maar net aangetreden, van crisis was nog geen sprake en Geert Wilders had nog maar net een heuse fractie, in de Tweede Kamer. Sommige columns vind ik zelf trouwens ook nog opvallend actueel.

Klassenjustitie voor Guus Hiddink

29 januari 2007

Morgen begint in Den Bosch de behandeling van de strafzaak tegen voetbalcoach Guus Hiddink en zijn belastingadviseur. Het is een gekke strafzaak, want het gaat om het betalen van belasting. Als u en ik een akkefietje met de belasting hebben, dan wordt dat als een particuliere en zakelijke kwestie gezien. Zowel u en ik als de Belastingdienst kunnen bij de Belastingrechter bakzeil halen, als we verliezen dan is het niet anders. Er kraait verder geen haan naar.

Bij Guus Hiddink ging dat heel anders. Anderhalf jaar geleden werd met veel bombarie een inval gedaan bij zowel Hiddink als de belastingadviseur en die adviseur moest bovendien de cel in. Hiddink zelf werd een dag lang onafgebroken ondervraagd. Vanaf het begin hebben de Belastingdienst en het Openbaar Ministerie Guus Hiddink niet alleen als belastingbetaler op de nek willen zitten, maar als iemand die fraude heeft gepleegd, die de gevangenis in kan en behalve tot het betalen van belasting tot hoge boetes kan worden veroordeeld. Er is alle reden om te denken dat Guus Hiddink in de ogen van de Belastingdienst en het Openbaar Ministerie ten voorbeeld moest worden gesteld.

Dat verzin ik niet zomaar. Ik kan het zelfs bewijzen. Het Openbaar Ministerie hanteert namelijk de regel, dat strafrechtelijk onderzoek zich moet concentreren op Bekende Nederlanders, althans op zaken die, zoals dat heet, Maatschappelijk Effect hebben en dat daartoe Maatschappelijk Aansprekende Personen geselecteerd moeten worden.

Welnu, als je op zoek bent naar een Maatschappelijk Aansprekend Persoon, dan zit je met Guus Hiddink wel goed. Hiddink werd de afgelopen 20 jaar de meest gelauwerde voetbaltrainer uit de Nederlandse geschiedenis. Hiddink werd wereldwijd bekend, toen hij bij de wereldkampioenschappen in 2002 de voetbaldwerg Zuid-Korea tegen alle verwachtingen in tot in de halve finale wist te brengen.

Guus Hiddink is bovendien een wereldwijd Bekende Nederlander aan wie uitsluitend positief nieuws kleeft, een Nederlander die nu eens niet wordt geassocieerd met Drugs en Vrouwenhandel, een Nederlander die niets te maken heeft met het doodschieten van politici of filmregisseurs.

Die Guus Hiddink was voor de Nederlandse fiscus en de Nederlandse justitie dus de ideale man om eens aan de schandpaal te nagelen. Je voelt aan je water hoe die apparatsjiks van de Belastingen en het Openbaar Ministerie hebben genoten, hoe ze elkaar hebben opgepept bij de koffieautomaat, hoe ze hebben gekonkeld om die

Hiddink eens aan te pakken, hoe ze hem, die zijn kop boven het maaiveld dreigde uit te steken eens een kopje kleiner konden maken.

Volgens de autoriteiten woonde Hiddink de laatste twee maanden van 2002 feitelijk niet in België, waar hij 22 procent belasting over de inkomsten over zijn optreden in Zuid-Korea betaalde, maar bij zijn vriendin in Amsterdam. Justitie wil daarom ook nog eens 52 procent belasting innen over wat hij in België niet betaalde en waarschijnlijk willen ze daar ook nog een forse boete bovenop leggen, wat er op uit kan komen dat Hiddink geen cent aan zijn werk in Zuid-Korea overhoudt.

Voor alle duidelijkheid: het kan zijn dat Hiddink fout zat, in 2002. Ik weet dat niet. Daar gaat het ook niet om. Als hij belasting moet betalen, als ook de Belastingrechter zegt dat hij moet betalen, dan zit er niets anders op. Waar het om gaat is dat Hiddink willens en wetens ten voorbeeld wordt gesteld, als schrikbeeld. De strafzaak tegen Hiddink is een geplande, een georganiseerde vorm van omgekeerde klassenjustitie. De strafzaak tegen Guus Hiddink is een rechtsstaat als Nederland onwaardig.

Turkse CDA'ers willen islamitische CDA-minister

12 februari 2007

In het Nederlands Dagblad, dat is het huisblad van André Rouvoet, stond een paar dagen geleden een interessant bericht. Een aantal Turkse leden van het CDA blijkt er namelijk bij de CDA-leiding en dus bij CDA-formateur Jan Peter Balkenende op aan te dringen om in het nieuwe kabinet een islamitische CDA-minister te benoemen.

Volgens de Turkse CDA-leden is het zorgelijk dat de PvdA wèl de steun van allochtonen heeft, maar het CDA nauwelijks. En nu de Amsterdamse PvdA-wethouder Ahmed Aboutaleb rondzingt als ministerskandidaat, zou het CDA die zet van de PvdA meteen moeten beantwoorden door ook met een islamitische minister aan te komen zetten. Dat zou het imago van het CDA onder moslims en andere allochtonen danig opvijzelen, zo zeggen de briefschrijvers.

Een van de Turkse CDA-briefschrijvers is het voormalige raadslid Suat Ari uit Enschede. Hij zegt dat islamieten in alle geledingen van de maatschappij actief zijn en dat het CDA met een moslimminister een mooi signaal kan afgeven dat ze het

onderwerp integratie serieus neemt.

Aan meneer Suat Ari en al die andere Turkse CDA-moslims die graag een Turkse CDA-moslim als minister willen zou ik het volgende willen zeggen: zou u ook eens eventjes willen dimmen? Mag het even wat minder? Kan het gedram even ophouden?

Hooguit vijf procent van de kiezers op 22 november was van islamitische huize. De Turkse stem was bij die kamerverkiezingen goed voor anderhalf, hooguit 2 kamerzetels. Een deel van die Turkse stemmen waren ook nog proteststemmen voor D66, waartoe vanuit Turkije was opgeroepen. Maar het lawaai dat vanuit islamitische kring en zeker vanuit de Turkse hoek wordt gemaakt over het opeisen van islamitische en dan vooral Turkse posities is onevenredig veel groter.

Het gedram uit islamitische kring wordt ook andere allochtonen te bar. Daar heeft men er genoeg van dat moslims net doen alsof alle allochtonen in Nederland moslim zijn en dat is gewoon niet zo. Slechts de helft van de zogeheten niet-westerse allochtonen in Nederland voelt zichzelf moslim. De afgelopen maanden klaagden het PvdA-kamerlid John Leerdam en CDA-kamerlid Kathleen Ferrier dat ze er moe van worden dat moslims alle aandacht, posities en subsidies opeisen. En dat net gedaan wordt alsof er geen christelijke of ongelovige allochtonen zijn. Deze nieuwe oproep van Turkse CDA-moslims zal deze Surinaamse en Antilliaanse kamerleden niet vrolijk stemmen. En trouwens, moet iedere etnische of religieuze minderheid maar worden bediend met een ministerspost? Straks moeten er ook per se ministers van Duitse, humanistische of Irakese huize komen, want dat zijn ook aanzienlijke minderheden en dat zou ook vast goed zijn voor hun integratie. Kan het even wat minder?

Ik zou die Turkse CDA-moslims willen zeggen dat ze ook een beetje naar de wederkerigheid moeten kijken. Aanstond CDA-minister Maxime Verhagen was een paar jaar geleden op bezoek in de Turkse hoofdstad Ankara. Hij vertelde daar dat er in Nederland 500 moskeeën zijn. Verhagen werd vreemd aangekeken. De Turkse autoriteiten geloofden hem eerst gewoon niet. Dat zouden zij zelf nou nooit doen, zomaar toestaan dat immigranten kerken bouwen.

Ook daarom zou ik die Turkse CDA-moslims willen vragen: heb toch een beetje geduld. Volgens de alom gerespecteerde midden-oosten-specialist Bernard Lewis zal de islam spoedig de dominante kracht zijn in Europa. Europa, zegt Lewis, raakt zijn geschiedenis, zijn zelfrespect en zijn cultuur kwijt. Europa capituleert, zegt Lewis en de moslims zijn bezig Europa over te nemen. Welnu, daar lijkt het vaak wel

op, hoewel er nu nog maar 15 miljoen moslims in Europa wonen. Maar hun aantal groeit, en snel ook. Daarom zou ik tegen die Turkse CDA-moslims willen zeggen: hou toch eens op met drammen, heb toch geduld. Uw tijd komt heus nog wel.

Rinnooy Kan wil Afrikanen naar Nederland

26 februari 2007

Alexander Rinnooy Kan is een knappe man. Hij was al jong professor, hij leidde de Erasmusuniversiteit, werd voorzitter van de werkgeverslobby en was tien jaar lid van de Raad van Bestuur van ING. En sinds een half jaar is Rinnooy Kan dus voorzitter van de Sociaal-Economische Raad, het hoogste poldercollege van Nederland.

De afgelopen dagen kwam Rinnooy Kan met een belangrijk advies, dat onder zijn persoonlijke leiding is opgesteld. Dat advies pleit er voor om de Nederlandse grenzen verder open te zetten. De honderdduizenden Oost-Europeanen die de komende jaren naar Nederland zullen komen zijn niet genoeg. Nee, er moeten ook mensen uit Afrika en andere werelddelen komen. Want dat is goed voor die landen en dat is goed voor Nederland. Dat zegt Rinnooy Kan, tenminste. Het is te mooi om waar te zijn. En het klopt dus ook niet.

Rinnooy Kan gaat heel gemakkelijk voorbij aan de aantrekkingskracht van Nederland op mensen die weinig speciaals kunnen. Mensen die nu al via allerlei regelingen in Nederland terecht kunnen. Een hilarisch voorbeeld is de zogeheten kenniswerkersregeling. Volgens die maatregel kunnen hoog opgeleiden naar Nederland komen. Dat is tenminste de bedoeling. Maar als ze jonger dan 30 jaar zijn hoeven ze maar een modaal salaris te verdienen om binnen te kunnen komen. Dat is weinig voor een kenniswerker, zou je zeggen. En dat blijkt dan ook.

De afgelopen jaren hebben al talloze wokrestaurants van die zogenaamde kenniswerkers naar Nederland gehaald om als hoogopgeleide wokker gebruik te maken van de kenniswerkersregeling. Ook in het Westland werken heel wat hoog opgeleide tomatenplukkers uit Turkije. Die hoogopgeleide tomatenwerkers krijgen in werkelijkheid natuurlijk nooit hun modale of bovenmodale salaris. Dat salaris wordt meteen afgeroomd door hen een huur van tienduizenden euro's per jaar in rekening te brengen. Zo gaat dat nu, als je een naïef immigratiebeleid voert.

Nederland heeft daar een lange traditie in, in het voeren van een naïef immigratiebeleid. Rinnooy Kan is absoluut niet de eerste die daar mee aan komt zetten. En iedere keer zeggen we dat we het zo niet weer moeten doen. Maar vervolgens plakken we er weer een nieuw etiket op en daar gaan we weer.

Veertig jaar geleden voerden we de Bijstandswet en de WAO in. Nederlanders hoefden geen vervelend werk meer te doen en hielden daar ook massaal mee op. Om de gaten te vullen kwamen de Turken en de Marokkanen die na een paar jaar weer weg zouden gaan. In de praktijk bleven ze en zaten ze na die paar jaar zèlf in de Bijstand en de WAO. Ook hun kinderen en hun partners werden vaak werkloos en arbeidsongeschikt. Vaak ging het niet op school. En erger. De rekening voor dat alles is inmiddels opgelopen tot boven de honderd miljard euro.

Omdat er weer banen onbezet blijven zijn we Polen en ook Roemenen gaan halen. Als ze tenminste niet uit zichzelf komen. Ze werken hard, net als eerder de Nederlanders en later de Turken en de Marokkanen. De Polen werken ongeveer net zo hard als toen er in Nederland nog geen bijstand, wao en makkelijk ziekteverzuim was. En dat blijft ook zo, zeggen profeten als Alexander Rinnooy Kan. Kennelijk hebben Polen en Roemenen een genetische afwijking. Kennelijk zijn ze niet vatbaar voor zwakheden die Nederlanders, Turken en Marokkanen wèl treffen.

Voor alle duidelijkheid: ik ben helemaal niet tegen het aantrekken van knappe koppen uit Azië of Afrika. Van mij hoeven die ook helemaal niet na een paar jaar weg. Knappe koppen die Nederland rijker maken moeten we vooral hier houden.

Waar ik wèl bezwaar tegen maak, is dat we ondertussen weer net zulke domme dingen doen als veertig jaar geleden. Bij wijze van ontwikkelingshulp wil Alexander Rinnooy Kan laaggeschoolden uit Afrika halen. Denken dat die vanzelf weer weggaan is natuurlijk het stomste dat je kunt denken. Toch gek voor een knappe kop als Rinnooy Kan.

De prijs voor die stomiteit wordt niet betaald in het kosmopolitische Wassenaar. Die prijs wordt betaald in de kosmopolitische probleemwijken waar de vorige immigranten wonen. Dat wilde ik Alexander Rinnooy Kan maar even meegeven.

Geert Mak ziet Turkije als brug

12 maart 2007

Woensdag begint de jaarlijkse Boekenweek. Dit jaar is het nog meer dan anders de Boekenweek van Geert Mak. Iedereen die een boek koopt krijgt er gratis een Boekenweekgeschenk van Geert Mak bij. En iedereen die een boek in de bibliotheek leent, krijgt er weer een ander gratis boekje van Geert Mak bij. Wie lid van de bibliotheek wordt maakt bovendien kans op een gratis stapel boeken van Geert Mak. Ondertussen reist Mak alle provincies af en wordt hij overal in schouwburgen geïnterviewd. De Boekenweek van 2007 is de week van Geert Mak. Het is de week van de Collectieve Propaganda voor de boeken van Geert Mak.

Het is de vraag of Geert Mak al die propaganda nodig heeft. Hij is al een van de meest verkochte en misschien wel de best betaalde schrijver van Nederland. Maar daarnaast is Geert Mak ook politicus. Geert Mak vergelijkt Ayaan Hirsi Ali met de nazi Goebbels als Hirsi Ali een film maakt waarin de islam er niet best afkomt. Als GroenLinks weer eens een manifest uitbrengt om de belastingen te verhogen of de kernenergie te verbieden, dan is Geert Mak er altijd bij.

Ook de Boekenweekgeschenken van Geert Mak zijn politieke manifesten. Het gewone Boekenweekgeschenk van Mak heet 'De Brug'. Dat boekje gaat over het leven op een brug in Istanboel. Dat is geen toeval, zo blijkt dan weer uit dat andere gratis boekje van Geert Mak, dat boekje dat gratis in de bibliotheken wordt verspreid. Geert Mak zegt daar dat Turkije per se volledig lid moet worden van de Europese Unie, want Turkije is volgens Mak een brug tussen Europa en het Midden-Oosten. En als we Turkije niet aan de Brusselse tafels laten meebeslissen, dan is de ellende niet te overzien. Dan zal Turkije volgens Geert Mak ten prooi vallen aan de fundamentalisten.

Die propaganda van Geert Mak is natuurlijk baarlijke onzin. Turkije is helemaal geen brug tussen Europa en het islamitische oosten. Turkije is een land met een eigen cultuur. Turkije is een gekrenkte, maar trotse republiek, een republiek waar inmiddels wel vrijwel alleen maar meer moslims wonen, dat wel. Desalniettemin ligt Turkije helemaal niet goed bij zijn Arabische burens, al was het maar omdat Turkije die burens eeuwenlang overheerst heeft. Als Turkije zo nodig een brug moet zijn, dan lijkt het logischer dat Turkije wel goede economische banden met Europa heeft, maar dat we het daar bij laten.

Het allerslechtste argument van Geert Mak is wel dat Turkije per se lid van Europa moet worden, omdat Turkije anders in de diepe put van het fundamentalisme gaat vallen. Het gekke is dat de Turkse fundamentalisten hun land zelf graag bij Europa willen hebben, omdat ze dan de Europese democratie kunnen gebruiken om in Turkije de macht te grijpen. Geert Mak heeft het weer eens niet begrepen.

Voor alle duidelijkheid, ik heb niets tegen de boeken van Geert Mak. Ze zijn aardig geschreven. Mak heeft voor veel Nederlanders de ogen geopend voor de geschiedenis van de eigen stad en streek, van het eigen land en van het omringende Europa. Maar in al die nostalgische boeken van Geert Mak zit ook altijd een boodschap verstopt. En de boodschap van Geert Mak is altijd een dreigement. Dat dreigement is vaak ontleend aan de Tweede Wereldoorlog. Dat is geen toeval, want wie met Hitler dreigt krijgt zelden weerwoord. En dus moet er van Geert Mak altijd meer macht naar Europa, moet Turkije bij Europa, moeten de belastingen omhoog en mogen we geen kernenergie.

De Boekenweek die woensdag begint is dus de week van de propaganda voor Geert Mak. Maar in die week van de propaganda voor Geert Mak, mag Geert Mak zelf weer propaganda maken voor zijn politieke hobby's. De Boekenweek wordt bedankt.

Fortuyn, Wilders en Hirsi Ali gek verklaard

26 maart 2007

Op de kop af vijf jaar geleden verschenen er publicaties over Pim Fortuyn, waarin hij werd gesuggereerd dat hij psychiatrisch patiënt zou zijn. Volgens psychotherapeuten die de man nog nooit hadden gezien of gesproken, maar hem alleen van de televisie kenden, had Fortuyn een narcistische en theatrale stoornis. Volgens één van hen kwamen dergelijke stoornissen vooral bij homoseksuele mannen voor. En volgens een woordvoerder van de verzamelde Nederlandse psychotherapeuten wezen de gedragingen van Fortuyn er op dat hij op het punt stond schizofreen te worden.

Het is een beproefd recept om mensen die in opstand komen tegen heersende machten en denkbeelden gek te verklaren. De geschiedenisboekjes staan er vol mee. De voormalige communistische dictatuur in de Sovjet-Unie maakte er zelfs

een hele bedrijfstak van. Wie opkwam voor democratie of mensenrechten werd door de Sovjets gek verklaard en gedwongen opgenomen in psychiatrische inrichtingen.

Die Russische les hadden we hier toch te harte moeten nemen. Maar het blijkt steeds maar weer aantrekkelijk om politieke tegenstanders die je niet aankunt tot psychiatrisch patiënt te verklaren. Het overkwam ook Ayaan Hirsi Ali, toen ze nog onder ons was. Al zodra ze kritiek begon te uiten op uitwassen in naam van de islam werd Ayaan Hirsi Ali door politici en islamitische organisaties tot patiënt gebombardeerd. Ze was getraumatiseerd door alles wat ze had meegemaakt, zo heette het. Ze was zogenaamd hysterisch, een aandoening die vooral aan vrouwen wordt toegeschreven. De meeste gemene was nog wel de insinuatie dat Hirsi Ali gestoord was geraakt omdat ze als klein meisje was besneden.

En nu is dan Geert Wilders dan aan de beurt. Er bestaat een hardnekkige neiging om hem te willen bestrijden. Alles wordt ingezet, de man zou een fascist zijn, ook al zo'n beproefd recept dat eerder ook al tegen Fortuyn werd ingezet. En natuurlijk is Wilders plotseling ook patiënt. De meeste suggesties komen bij media vandaan, en politici trappen daar dan in. Opmerkelijk genoeg doet ook Frits Bolkestein, de leermeester van Wilders, daar aan mee. Net als andere voormalige VVD-collega's van Wilders.

Vroeger was hij niet zo radicaal, zo wordt gezegd. Dat is vreemd, want de opmerking dat hij de hoofddoekjes rauw lust maakte Geert Wilders al drie jaar geleden. En toen zat hij nog gewoon voor de VVD in de Tweede Kamer.

Wilders slaat door omdat hij al jaren zwaar beveiligd wordt, zegt voormalig VVD-minister Johan Remkes. Dat is alleen al weinig kies omdat Wilders er bij mijn weten niet voor gekozen heeft om zwaar beveiligd te worden.

Het komt door het isolement, zegt VVD'er Hans van Baalen, die daarmee ook al suggereert dat Wilders een trauma heeft opgelopen.

Het is waar, Wilders gebruikt rabiante taal als hij wijst op de druk vanuit de islamitische wereld om onze vrijheden te ondermijnen. Maar dat doet hij al jaren. En dat was tot dusver gelukkig nooit een reden om hem tot fascist of tot patiënt te verklaren.

In de kwestie die nu speelt, de vraag of iemand met een andere nationaliteit wel in de Nederlandse regering mag zitten heeft Wilders domweg een punt. Veel Nederlanders denken daar begrijpelijkerwijs net zo over. En nu daar niets tegen helpt, is Wilders plotseling niet alleen een fascist, maar ook nog eens

getraumatiseerd. Net als eerder bij de Russische dissidenten, en hier met Pim Fortuyn en Ayaan Hirsi Ali wordt de integriteit van Wilders in twijfel getrokken door hem gestoord te verklaren.

Al die amateur-psychologen zouden beter moeten weten. En ze zouden ook de geschiedenis beter moeten kennen.

De voorzitter van het Europees parlement komt een potje dreigen

23 april 2007

Er wordt dezer dagen heel wat afgereisd in Europa. Vandaag is de Zweedse premier Reinfeldt op bezoek bij premier Balkenende. Balkenende ging zelf vorige week lunchen bij de Britse premier Blair en vorige maand was hij op bezoek bij de Duitse kanselier Angela Merkel. Als er straks een nieuwe Franse president is komt het reizende Europese circus pas echt op gang.

De aanleiding voor al dat gereis is de Europese Grondwet, die wij Nederlanders hebben afgewezen, net als de Fransen dat hebben gedaan. Angela Merkel is op dit moment de voorzitter van Europa en die wil die dode Grondwet weer tot leven wekken.

Als onderdeel van dat reizende circus kwam onlangs ook Hans-Gert Pöttering naar Den Haag, om te praten met Balkenende en met leden van de Eerste en de Tweede Kamer. Geen mens kent die meneer Pöttering, maar dat is dus de voorzitter van het Europees Parlement. Pöttering zit al bijna dertig jaar in dat parlement en dus is het niet zo vreemd dat we hem niet kennen. In Duitsland, waar hij vandaan komt, kent trouwens ook bijna niemand hem. Vraag een Europeaan wie er in het Europees Parlement zit en geen mens weet ook maar één naam te verzinnen.

Maar dat hinderde de naamloze Hans-Gert Pöttering dus niet om naar Den Haag te komen om namens al die andere naamlozen uit Straatsburg ons even een lesje te leren. Wij Nederlanders hadden het ons in het hoofd gehaald om zijn Europese Grondwet te torpederen. En dat wilde Pöttering ons wel even inwrijven. Want die Europese Grondwet, dat is het troetelkindje van al die naamloze Europarlementariërs. Dat is niet zo vreemd, want volgens die Grondwet zou er weer

nieuwe macht naar Brussel en Straatsburg zijn overgeheveld.

En dus liet die naamloze Hans-Gert Pöttering aan Balkenende en al die anderen in Den Haag weten dat wij ons niets in ons hoofd moeten halen. Die Grondwet, die moet er toch komen en meer dan een komma of een punt wijzigen, meer zit er niet in.

Daar wordt ik dus ontzettend boos van. Het Europees Parlement is geen parlement en zal het ook nooit worden. Als er weer verkiezingen voor het Europees Parlement zijn blijft weer tweederde van de Nederlanders thuis. Maar het eind van het liedje is wel dat er zo'n Pöttering opstaat, de voorzitter van al die naamlozen, die dan even langskomt om ons de les te lezen. Zo'n Europees verdrag of Grondwet of wat dan ook, daar gaat zo'n Pöttering niet eens over. Maar hij permitteert zich wel om op hoge toon nieuwe macht op te eisen.

Wij kennen onze eigen Tweede Kamer-voorzitter al nauwelijks. Die kamervoorzitter, voor wie dat vergeten is, heet Gerdie Verbeet. Bijna niemand weet wie de voorzitter van de Eerste Kamer is. Ik zal een handje helpen, dat is Yvonne Timmerman-Buck. En dan hebben we in Europa ook nog eens een parlementsvoorzitter, de meest naamloze van allemaal, Hans-Gert Pöttering.

En die zal ons even komen vertellen dat we moeten inbinden en dat we die afgewezen Europese Grondwet alsnog hebben te slikken? Hebben we dat niet eerder gehoord, dat er oorlog, armoede, honger en ellende over ons komt als we de Europese Grondwet niet aannemen? En weet u nog wat de Nederlanders toen zeiden? Heeft die naamloze Hans-Gert Pöttering dan helemaal niets geleerd? Een beetje op visite komen en dan een potje pressen en dreigen. Namens wie spreekt hij eigenlijk? Wat denkt die man wel?

Had Volkert meer invloed dan Pim?

7 mei 2007

Gisteren was het dus vijf jaar geleden dat Pim Fortuyn werd vermoord. Het blijft natuurlijk een rare zaak dat Fortuyn destijds niet beschermd werd door PvdA-minister Klaas de Vries. Het blijft een minstens zo rare zaak dat de rechters die moordenaar Volkert van der Graaf later vonnisten oordeelden dat de moord het

democratisch proces in Nederland niet in de war had gestuurd. Dat is een van de achterlijkste gerechtelijke dwalingen van de laatste jaren.

Voor alle duidelijkheid: ik kende Pim Fortuyn niet, niet persoonlijk tenminste. Ook al kwam ik hem dertig jaar achtereen voortdurend tegen. Hij kwam linkse sociologie doceren in Groningen en ik was daar net helemaal klaar mee. In restaurants hoorde ik hem, luidkeels orerend. En in de jaren negentig werd Fortuyn geruchtmakend columnist van Elsevier, waar ik een paar jaar later ook zou gaan werken. Maar verder dan een keer een e-mailtje heen en terug is het gek genoeg nooit gekomen.

Nu, vijf jaar later, blijven de vragen. Waarom moest hij vermoord worden? Zou hij premier zijn geworden? Rest er nog iets van het gedachtengoed van Pim?

Welnu, voor mij staat vast dat Volkert van der Graaf helemaal niet in zijn eentje handelde. Het kan best zijn dat hij niemand er iets over verteld heeft, maar in het radicale milieu van krakers en terroristische dierenvrienden waarin Volkert van der Graaf gedijde was hij bepaald niet de enige die vond dat Fortuyn moest verdwijnen. Dat wisten de veiligheidsdiensten natuurlijk ook. Maar er is geen vinger uitgestoken om dat te voorkomen.

Zou Pim premier zijn geworden? Ik denk het niet. Er wordt nu door vriend en vijand wel vriendelijk over de dode Pim gesproken, maar hij was natuurlijk de vijand van het hele correcte establishment. Er was alles aan gedaan om Pim uit het Catshuis te houden.

Het waren daarna natuurlijk wel geweldige dagen geworden in het theater van de politiek. We zouden wel genoten hebben, zoals oppositieleider Pim Fortuyn de zweep er over had gegooid.

Of Fortuyn de LPF bij elkaar had gehouden is natuurlijk ook een grote vraag. Ik denk van niet, maar het is wel zeker dat de LPF vooral zo snel ingestort is omdat Fortuyn er niet meer was. Laten we niet vergeten dat de LPF nog helemaal niets voorstelde toen Fortuyn werd vermoord. Het ging om Fortuyn. De rest was lijstvulling. En die lijstvulling moest het na zijn dood maar alleen zien te rooien. Alsof dat niet ook een aanslag op het democratisch proces is geweest.

De vraag of Fortuyn na zijn dood nog invloed heeft gehad laat zich slecht beantwoorden. Misschien een beetje, maar niet al teveel. Het huidige kabinet van Balkenende, Bos en Rouvoet handelt nou niet bepaald in de geest van Pim.

Het zou best eens kunnen, dat Volkert van der Graaf, de moordenaar van Fortuyn die al over een paar jaar weer vrij man is, een veel grotere invloed heeft gehad. Zo baanbrekend was Fortuyn nou ook weer niet. Veel van wat hij voorstelde was eerder al door VVD-leider Frits Bolkestein op de agenda gezet.

Maar Volkert van der Graaf, de moordenaar, die heeft zeker invloed gehad. Die heeft de burgers van Nederland namelijk een stem ontnomen. Er is Volkert daarbij geen strobreed in de weg gelegd. En zijn rechters oordeelden ook nog eens dat hij het democratisch proces niet had verstoord.

Als dat in een willekeurig land, in een willekeurige tijd was gebeurd hadden we daar honend om gelachen. Over die gang van zaken, over die bestuurlijke onwil, over dat rechterlijke falen, daar zal de geschiedenis hard over oordelen.

De kok als hork

21 mei 2007

De nieuwste trend blijkt te zijn om een huisje te huren bij Center Parcs of een ander huisjespark, dat huisje te vernielen en de beelden daarvan vervolgens op internet te zetten. Eerder kenden we al de beelden van het pesten van leraren, opgenomen met mobieltjes en vervolgens op internet gezet. Wat ook erg leuk schijnt te zijn, is om willekeurige voorbijgangers in elkaar te slaan en daar opnames van te maken. Happy slapping, heet dat. Leuk ja, ontzettend leuk.

Maar kent u de televisiereclame van die chef-kok in het bejaardentehuis? Hij ziet er uit of 'ie net uit de kroeg komt en een paar nachten heeft doorgehaald. Hij schreeuwt de hele keuken door en gedraagt zich als een slavendrijver. Publieke vernederingen zijn z'n handelsmerk. Alle waarden en normen die de laatste jaren zo belangrijk worden gevonden in Nederland worden met voeten getreden.

Eerst schreeuwt de hork van de tv-reclame tegen zijn personeel dat ze niet zo moeten klooiën, terwijl iedere kijker kan zien dat iedereen ingespannen, geconcentreerd en toegewijd aan het werk is. Dan schreeuwt 'ie door de keuken dat hij nog steeds wacht op een gerecht met vlierbessen. Dan proeft 'ie iets en zegt vol walging 'gatverdamme'. Vervolgens zweept 'ie de keuken op: tempo, tempo! Dan weer vernedert ie een personeelslid: 'Ik mis iets, smaak!' Hij haalt een stukje

verpieterde peterselie van een bord en schmiert: 'Ik ben verdrietig'. Hij schreeuwt: 'Gepocheerde zwezerik! Tafel 2!'.

Waarop een volgend toegewijd personeelslid door deze hork wordt vernederd. 'Lukt het een beetje, Picasso?' En: 'Hoe lang moet die vis nog bakken?' Deze zogenaamde topkok lijdt duidelijk aan ADHD of aan een ernstige storing in de ontwikkeling van zijn persoonlijkheid.

Hij laat zogenaamd even een andere kant van zichzelf zien, als hij de eetzaal vol smikkelende bejaarden binnenloopt en slijmt over het eten. Hij beveelt als dessert panacotta of liever nog kletsoppen met frambozen aan, want die vindt 'ie zelf 'erg lekker'.

En dan komt de aap uit de mouw. Rosa van het uitzendbureau aan de telefoon. Deze horkerige, schreeuwerige topkok is dus een uitzendkracht. Of zijn eerste dag bevallen is, vraagt Rosa. 'Ja', roept de hork, 'precies wat ik zocht'.

Waarop de topkok, nog terwijl hij Rosa van het uitzendbureau aan de lijn heeft, net zo makkelijk weer even een toegewijde keukenkracht onderweg naar de eetzaal vernedert. 'Hé, zo gaat dat niet, zo krijgen we nooit een ster!'

Weet u nou wat ik niet begrijp? Ten eerste niet dat zo'n uitzendbureau denkt extra klanten te krijgen door zo'n afschuwelijke schreeuwlelijk als voorbeeld van de ideale uitzendkracht neer te zetten. Hoewel deze STER-spot dus werkelijk niet van de buis te branden is, blijkt hij ook helemaal niet zo goed te worden bekeken. Een succes is het dus ook al niet.

Wat ik ook niet begrijp is dat de reclamebranche deze STER-spot ook nog eens beloond heeft met een prijs voor de beste tv-reclame. Omdat het humoristisch is, neem ik maar aan. Dat zegt dan zowel iets over het gevoel voor humor in de reclamesector als over hun smaak. Goed, het was de derde prijs, maar dan nog.

Je ziet het wel meer in tv-reclame, dat grof wangedrag als leuk wordt voorgesteld, als model voor wat succesvol is. Maar eigenlijk is zo'n walgelijke tv-kok van het uitzendbureau niets beter dan de jeugd die beelden van brandende vakantiehuisjes op internet zet. Of beelden van wanhopige, gepeste leraren. Of beelden van onschuldige voorbijgangers die in elkaar worden geslagen. Bah.

Zonder Zalm is Balkende braaf in Brussel

4 juni 2007

Over een paar weken hopen de Duitse bondskanselier Angela Merkel en de Franse president Nicolas Sarkozy de Europese Grondwet weer uit de mottenballen te halen. Voor de kabinetten-Balkenende en de meeste partijen in de Tweede Kamer had het oplaaien van die Europese Grondwet-discussie niet zo gehoeven, want het verloren referendum van twee jaar geleden is voor hen een trauma van jewelste. De gedachte dat ze zo weinig aan de Europese Grondwet kunnen veranderen dat er wel weer een nieuw referendum moet komen hangt als een zwaard van Damocles boven de regeringscoalitie.

Maar wat willen Balkenende en de bewindslieden Maxime Verhagen en Frans Timmermans eigenlijk anders in het nieuwe verdrag, dat de Europese Grondwet moet vervangen? Ja, dat er geen vlag en volkslied in mag komen, maar daar gaat het niet echt om.

Nee, de echte kwestie is natuurlijk of we als Nederland weer net zo'n groot pakket aan macht willen overhevelen aan Brussel als er in de Grondwet stond. Maar wie Balkenende, Verhagen en Timmermans goed beluistert, beseft, dat ze vooral wat aan Europese symbolen zitten te sleutelen en eigenlijk de inhoud van de Europese Grondwet intact willen laten. Er wordt macht naar Brussel en Straatsburg gebracht, macht over bijvoorbeeld de immigratie, het strafrecht en de toegang van buitenlanders tot de sociale zekerheid. Die weggegeven zeggenschap krijgen we nooit meer terug.

Dat is extra vervelend, omdat Nederland toch al steeds minder te vertellen heeft in de Europese Unie. De club heeft inmiddels 27 leden. En als het doorgaat worden het er 30, 35. In zo'n grote club, dat kun je nu al zien, wordt de dienst uitgemaakt door een handvol grote landen. Nederland is zaalvulling. Landen als Frankrijk, Duitsland en straks ook Turkije maken onderling wel uit wat goed voor ons is. Landen als Nederland fungeren als klapvee.

Daarom pleit ik er voor, dat als we toch niet ontkomen aan het tot leven wekken van de afgewezen Europese Grondwet, dat Nederland uitzonderingen voor zichzelf bedingt. Daar is helemaal niets schandelijks aan. Fatsoenlijke en welvarende landen

als Engeland, Ierland en Denemarken hebben al zulke uitzonderingen of willen er meer. Tot dusver was Nederland altijd bang dat we dan een isolement zouden belanden. Maar dat is onzin. We hebben er niets aan om gezellig en gedwee te worden gevonden door landen die over ons willen heersen.

Daarom is het zo jammer dat Gerrit Zalm er niet meer is. Zalm was de drijvende kracht achter alle succesvolle Nederlandse operaties in Brussel van de laatste tien jaar. Hij zorgde er tot twee keer toe voor dat Nederland minder geld naar Brussel hoefde te brengen. Zalm zorgde er voor, dat als Turkije al lid wordt dat niet wil zeggen dat alle Turken vrijelijk deze kant op mogen komen.

Zonder een Gerrit Zalm moet Balkenende het alleen doen, alleen maar gesteund door Verhagen en Timmermans en hun diplomaten. En Verhagen en Timmermans, die vervallen in oude fouten, door ons als burgers te dreigen dat het licht uitgaat en dat we Europa worden uitgegooid. In plaats dat ze aan de Europese vergadertafels dreigen, dat als we onze zin niet krijgen we gewoon weer een referendum gaan houden. Het is geen tijd voor aardig gevonden worden door landen die ons, als het er aankomt, niet zien staan. Aardig gevonden worden door het Europees Parlement of de Europese Commissie, daar hebben we al helemaal niets aan. Balkenende, Verhagen en Timmermans moeten dreigen in Brussel, niet in Nederland.

Balkenende en Bos reisden honderd dagen door het land

18 juni 2007

Hebt u ook al zo'n prachtige brochure van Balkenende, Bos en Rouvoet gekregen? Bij mij vielen er zaterdag zelfs twee van de prachtexemplaren door de bus, begeleid door een prachtbrief van Jan Peter Balkenende zelf. Het moet gezegd, het maakt wel even indruk, zo'n pak papier van de minister-president. Het beleidsprogramma ziet er ook mooi Nederlands uit, met veel oranje ook. Op het kaft veel opgewekte burgers, netjes aangekleed, maar geen hoofddoeken ofzo. Dat valt binnenin ook op, veel, wat oudere Nederlanders, een beetje de gemiddelde CDA-stemmer. En voor de verandering eens geen enkele Marokkaan, met uitzondering dan van staatssecretaris Ahmed Aboutaleb.

Dat was dus het langverwachte beleidsprogramma van Balkenende, Bos en Rouvoet. Nou ja, langverwacht... Ik heb het nog eens nagekeken, maar slechts

114.000 Nederlanders bleken de moeite te hebben genomen om naar de met veel bombarie aangekondigde presentatie van het zo veelbelovende beleidsprogramma te kijken. 114.000, dat is nog niet 1 procent van de bevolking. De rest van Nederland was natuurlijk aan het werk, zou je zeggen, of naar school. Maar dan nog: op RTL4 keken er op hetzelfde moment aanzienlijk meer mensen naar de talkshow van Oprah Winfrey dan er op Nederland 1 naar André Rouvoet keken.

En toch had ik de televisiebeelden van de zoveelste presentatie van het vierde kabinet-Balkenende niet graag gemist. Het was namelijk, zoals het Financieel Dagblad schreef, een potsierlijke vertoning. Na honderd dagen rondreizen door het land blijkt het regeerprogramma van Balkenende, Bos en Rouvoet werkelijk danig te zijn opgefrist. Er komen wel 500 wijkagenten bij, zoals we al weken hoorden rondtetteren. 500 agenten! Na aftrek van vakantiedagen en vergaderuren komt het er op neer dat er op iedere kwart miljoen Nederlanders precies 1 fulltime agent bijkomt. Poepoe, dat tikt pas aan.

In die honderd dagen heeft het kabinet ook geleerd dat Nederland zich doodergert aan de aanhoudende fietsendiefstallen. Dat wisten we natuurlijk al lang, net zoals we ons doodergeren aan de hondenstront en andere vervuiling. Tot dusver mochten we daar nooit iets van zeggen, want dat werd maar burgerlijk geklaag gevonden. Maar nu worden de fietsendiefstallen toch echt opgelost. Er komt namelijk een nieuw centraal meldpunt. Alsof er een tekort aan meldpunten was.

Ook vindt het kabinet dat er 50.000 vrouwelijke vrijwilligers bij moeten komen. Eens even uitrekenen. Er wonen ruim 16 miljoen mensen in Nederland, waarvan de helft vrouw. Laten we eens aannemen dat de helft daarvan in aanmerking komt voor het vrijwilligersprogramma van het kabinet, dat zijn er dus vier miljoen. Dus moeten er ruim één procent meer vrouwen komen die vrijwilligerswerk gaan doen. Dat is pas ambitieus! Als ik vrouw was zou ik trouwens alleen vrijwillig vrijwilligerswerk gaan doen, niet omdat het moet van Balkenende, Bos en Rouvoet.

En zo gaat het maar door, in die bedillerige staatspropaganda van het nieuwe kabinet. Het zou bijna aandoenlijk zijn, als het niet zo ernstig was. Terwijl het vierde kabinet-Balkenende om alle problemen van het land heenloopt, heeft het zich amechtig uitgeleverd aan spindoctors en communicatie-adviseurs. En ik garandeer u, het is nog lang niet afgelopen met die verkooppraatjes. Die rondreis van honderd dagen wordt doorgetrokken naar de hele kabinetsperiode. Over 100 dagen is het al weer zover, dan is het namelijk Prinsjesdag. Wedden dat er dan weer gelikte presentaties, kleurige folders en andere warme lucht over ons wordt uitgestort?

Ik krijg nog een fles champagne van Balkenende

2 juli 2007

Een week geleden kwam premier Balkenende opgelucht en dolgelukkig uit Brussel. Het was gelukt! De Europese Grondwet was ter ziele en hij had alles binnengehaald wat de burgers van Nederland wilden. Tenminste, dat zei hij.

Balkenende fabriceerde eerst mee aan die oude Europese Grondwet, ijverde als een echte ouwe Europese idealist voor zoveel mogelijk machtsoverdracht aan Brussel. En toen moest die Europese Grondwet twee jaar geleden aan de man worden gebracht. Volgens Balkenende was die Grondwet het beste dat ons ooit overkomen was, het zou voor welvaart zorgen en oorlog voorkomen, we moesten alleen even een kruisje zetten, rechtsonder, dan gingen we verder een paradijselijke Europese toekomst tegemoet. Amerika en China, die zouden we nog een poepie laten ruiken. En andere ministers zeiden dat als we dat als we de handtekening onder die blanco volmacht voor Brussel en Straatsburg niet zetten, dat dan het licht uit zou gaan, dat we in het isolement zouden belanden, en verbannen zouden worden naar een akelige duisternis.

In die dagen heb ik nog eens een soort interview met Balkenende gehad. U moet weten dat ik een verhaal had geschreven, waarin ik, alles afwegend, adviseerde om toch maar tegen de Europese Grondwet te stemmen. Mijn redenering kwam er kortweg op neer, dat het kabinet slecht had onderhandeld, dat ten onrechte Nederlandse bevoegdheden op het gebied van immigratie en sociale zekerheid uit handen waren gegeven. Als u nu tegenstemt, zei ik, dan sturen we Balkenende terug naar de Europese vergadertafels en dan moet 'ie, zo was de gedachte, maar eens beter onderhandelen en minder macht van Den Haag naar Brussel brengen. Als het niet anders kan, zo redeneerde ik, spreken we toch gewoon uitzonderingen af, net als de Britten en de Denen. Die hebben daar veel baat bij.

Dat verhaal kwam nogal hard aan. Want het kabinet had gedacht dat ze even in een snel campagnetje het volk zouden inpakken en dat ze hooguit last zouden hebben van die ouwe maoïsten van de SP. Enfin, Balkenende wilde mijn verzet tegen die Grondwet weerleggen en vroeg zelf om een interview. Dat werd dus meer een debat dan een interview, maar goed. Het speelde zich grappig genoeg af in een appartement in Maastricht, waar Balkenende net met president Bush had

gesproken. Vervolgens moest Balkenende doorvliegen naar Rusland, naar president Poetin. En tussendoor dus even een uurtje Wynia.

Bij die gelegenheid zei Balkenende dat die Grondwet uitstekend was, dat er helemaal geen reden was voor nieuwe onderhandelingen. Balkenende zei ook dat die heronderhandelingen geen enkele zin zouden hebben, want die zouden tot niets leiden. En toen zei de minister-president tegen mij: 'Ik durf er een flinke fles champagne op in te zetten, of jij gelijk krijgt of ik.' Anders gezegd: ik zou Balkenende een flinke fles champagne geven als zou blijken dat een Nederlands 'nee' tot niets zou leiden en nieuwe heronderhandelingen dus geen zin zouden hebben. Maar ook omgekeerd natuurlijk, Balkenende zou mij die flinke fles champagne geven als nieuwe onderhandelingen wèl tot aanpassingen van de Europese Grondwet zou leiden. Dan had ik namelijk gelijk gehad.

Goed, u voelt hem al aankomen. Ik vind helemaal niet dat Balkenende de afgelopen maanden zo geweldig heeft onderhandeld in Brussel. De Europese Grondwet heet geen grondwet meer en de vlag en het volkslied zijn er ook uit. Ik ben van mening dat het allemaal cosmetische ingreepjes zijn. Maar Balkenende, die vindt dat een geweldig succes. En dus heeft Balkenende de weddenschap verloren. Balkenende vindt dat zijn heronderhandelingen een groot succes zijn geworden. En dus heb ik, naar zijn eigen maatstaven, recht op de flinke fles champagne uit onze weddenschap van 2 jaar geleden. Ik neem aan de minister-president, een man van zijn woord immers, die flinke fles binnenkort laat bezorgen.

Onheilsprofeten

9 juli 2007

Op een druilerige dag in de zomer van 1995, twaalf jaar geleden dus, viel ik helemaal van mijn broeikasgeloof. Ik stond toen namelijk aan de voet van een gletscher in Noorwegen. Om precies te zijn: ik stond op de plaats waar de gletscher 250 jaar geleden ophield. Om werkelijk bij de huidige gletscher-tong te komen, moest ik eerst nog een kilometer doorlopen. Op een grote kaart die er voor de toeristen als ik was neergezet, kon je precies volgen hoe de gletscher de afgelopen 250 jaar een kilometer was ingekrompen. Kennelijk was het al een paar honderd jaar geleidelijk warmer geworden. Dat proces was al lang begonnen voordat de eerste auto's begonnen te rijden en de eerste vliegtuigen waren begonnen te

vliegen. Sterker nog, de opwarming van het klimaat was al lang begonnen voor de eerste treinen begonnen te rijden.

Eigenlijk zouden al die klimaatgoeroe's ook eens naar die gletscher in Noorwegen moeten afreizen. Al Gore, de grootste doemprediker van allemaal, zou eens moeten kijken. Jacqueline Cramer, onze eigen klimaatpredikster die ons allemaal van die lelijke spaarlampen wil voorschrijven, zou ook eens de proef op de som moeten nemen. Het zou deze valse profeten hopelijk tot inkeer brengen.

Dat het weer geleidelijk aan het veranderen is, dat lijkt nu wel duidelijk. Dat is het punt niet. Dat het heel onverstandig en zelfs misdadig is om in Indonesië en Brazilië hele oerwouden in de brand te steken, daar kunnen we het snel over eens zijn. Het hoeft geen betoog dat er straks geen vis meer over is als we doorgaan met het leeghalen van de zeeën. En het is al evenzeer duidelijk dat als de Chinezen ooit nog de zon willen zien, dat het dan beter is om op te houden met vuilspuiten in de atmosfeer. Dat is de kwestie niet.

De kwestie is of de moderne onheilspredikers meer gelijk hebben dan de stoet die hen de afgelopen eeuwen vooraf ging. In het verleden waren het meestal gewone, religieuze profeten, priesters, monniken en dominees die er met hun doemverhalen in slaagden om hun tempels en kerken vol te krijgen en kruistochten te ontketen. Nu zijn het juist van hun geloof gevallen doemdominees die de klimaathysterie in religieuze verpakking stoppen om het einde der tijden aan te kondigen. Maar net als de doempredikers van vroeger wijzen ook die van nu er op dat het de eigen schuld van de mensheid is. Vroeger zouden om die reden bijvoorbeeld kometen op de aarde neerkomen. De hedendaagse generatie doempredikers kondigden 35 jaar geleden het einde van de hulpbronnen aan. Later was het de zure regen die wereldwijd tot de sterfte van de bossen zou leiden. Met de millennium-wisseling zouden wereldwijd alle computers uitvallen. En wat gebeurde er? Niets van dat al.

En toch lopen er weer hele volksstammen en zelfs regeringen achter doemdominee Al Gore aan. Gore wist premiers en presidenten aan zich te binden en afgelopen weekend verschenen er her en der in de wereld podia, waarop bekende popmuzikanten zich achter de klimaathysterie schaarden. In Amsterdam werd het geheel aan elkaar gepraat door altijd weer dezelfde grappenmakers en onzinvertellers, deze keer discjockey Giel Beelen en de ADHD-cabaretier Dolf Jansen. Minister Bert Koenders schaarde zich als side-kick aan de zijde van deze dwaallichten. Want ontwikkelingshulp is, zo moeten we begrijpen, is ook heel goed voor het klimaat. En het verhogen van de belastingen, dat schijnt ook al goed te zijn

voor het weer.

We lachen ons graag een krik over vroeger, toen er nog geen wetenschap was en de zon om de aarde draaide. Nu is er wel wetenschap, maar als het er op aankomt doen we er niets mee. In feite is de mensheid weinig opgeschoten. We blijven gewoon achter onheilsprofeten aanlopen. Net als vroeger.

De islamisering van het ziekenhuis

30 juli 2007

De afgelopen dagen hebben het artsblad Medisch Contact en de Nederlandse artsvereniging aan de bel getrokken over discriminatie van mannelijke artsen door moslims. Het blijkt steeds vaker voor te komen dat islamitische vrouwen, dan wel hun mannen, vaders of broers, op hoge toon eisen dat de vrouwelijke patiënten worden behandeld door een vrouwelijke arts, laborant of verpleegkundige. Het leidt tot idiote situaties, zoals artsen die de toegang tot de behandelkamer wordt versperd. Of islamitische patiëntes die ternauwernood kunnen worden gered omdat ze naar een ander ziekenhuis moeten worden vervoerd omdat daar wel een vrouwelijke specialist beschikbaar is.

Het nieuws is wat mij betreft niet zozeer dat moslims met een beroep op hun geloof denken te kunnen eisen dat vrouwen door vrouwen worden behandeld. Dat gebeurde al, iedereen in de medische sector weet dat. Die eisen van moslims worden, zo laat het zich aanzien, vaak nog ingewilligd ook. En dan moet je niet staan te kijken dat de eisen worden opgeschroefd.

Het is dus wachten op het moment dat moslims niet eens meer genoeg nemen met een vrouwelijke arts, maar dat er ook nog wordt geëist dat die arts moslim is. Of, nog een stap verder, dat zij een hoofddoek draagt. Of dat zij de islamitische geneeskunde beoefent, want die schijnt echt te bestaan. De Koran als medisch handboek. Op die manier wordt de medische techniek en de beschaving in het algemeen meteen 1400 jaar teruggeslagen.

Nee, het bijzondere aan het nieuws rond de artsen en de moslims is, dat de artsen het niet meer pikken. De steen werd in de vijver gegooid door de radioloog Floris Sanders, een grote naam in medisch Nederland. Het stokje werd overgenomen door

Ben Crul, al jaren hoofdredacteur van Medisch Contact. Daarna reageerde de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst ook dat het mooi geweest is. Al die eisenstellerij met een beroep op het geloof leidt tot ongelijkheid, discriminatie van artsen en het is nog onmogelijk ook om altijd maar een vrouwelijke specialist beschikbaar te hebben. Vervolgens bleek uit een internetenquête dat 81 procent van de artsen het eens is met de stelling dat de eis om een vrouwelijke arts te krijgen niet hoeft te worden ingewilligd.

Dat vind ik nou het belangrijkste nieuws. Na jarenlang zwijgen, na jarenlang getergd te zijn en beschuldigd te zijn van discriminatie en erger is de Nederlandse medische stand het kennelijk beu. Ze pikken het niet meer, om intimiderend bejegend te worden door mannen die hun vrouwen niet willen laten behandelen door mannen en er niet voor terugdeinzen ziekenhuizen in de war te sturen en kosten te veroorzaken.

Ondertussen is het ook nog zeer de vraag of het wel echt de islam is die dit gedrag voorschrijft. Het heeft er alle schijn van dat de intimideerders vooral hun macho-positie ten kosten van hun vrouwen, dochters en zusters willen bevestigen. Hun eer schuilt in het lichaam van hun vrouwen.

Dat is een achterlijke visie en het vormt een terugslag in de beschaving die we in Nederland al veel te lang hebben getolereerd. Erger nog, we hebben in dit land ministers als Ella Vogelaar en Piet Hein Donner die vinden dat wij ons als Nederland niet tweemaal hoeven te stellen tegen bedreigingen van de beschaving. Daarom is het goed dat de artsen nu in ieder geval aan de bel trekken. Of, zoals Ben Crul van Medisch Contact zegt, we moeten massaal wakker worden en vlug één lijn trekken, voor het te laat is. Als het aan mij ligt geldt die oproep niet uitsluitend voor de medische stand, maar ook voor het onderwijs, de politiek en de rest van de samenleving.

Makkelijke eerste Prinsjesdag

6 augustus 2007

Premier Jan Peter Balkenende heeft de reputatie een zuunige Zeeuw te zijn, een man die geen cent teveel uitgeeft, een man van wie je ook probleemloos een tweedehands auto zou kopen. Welnu, ik kan u melden dat ik eerst mijn vingers nog

eens zou natellen als ik met hem zaken had gedaan.

Jan Peter Balkenende is namelijk helemaal niet zuinig, in ieder geval niet met het geld van u en mij. Ik heb het nog eens nagerekend en ik kan maar tot één slotsom komen: Jan Peter Balkenende is een grote spender, en dat altijd op onze kosten. Onder Balkenende wordt er ieder jaar weer veel meer uitgegeven dan het vorige jaar en hij deinst er niet voor terug om u en mij daarvoor te laten opdraaien.

Toen Balkenende vijf jaar geleden aan het bewind kwam ging het nog wel. Hij, of liever gezegd minister Zalm van Financiën moest bezuinigen omdat hij de eindjes niet aan elkaar geknoopt kon krijgen. Het ging slecht met de economie en Brussel stond op het punt om Nederland op de vingers te tikken omdat de staatstekorten te groot werden. Niet dat Balkenende en Zalm nou eens in de overheidsuitgaven gingen snijden, nee, ze verhoogden gewoon de belastingen. Dat tikte aan. Het ging al niet best, we moesten van Balkenende de lonen matigen en toen gingen ze ook nog de belastingen verhogen.

Maar terwijl wij Nederlanders de afgelopen jaren nog aan het matigen waren, ging Balkenende al weer aan het uitgeven. Vorig jaar gingen de uitgaven van de staat met 8 procent omhoog en dit jaar met alweer 7 procent. Dat zijn geen misselijke percentages. Daar kan geen enkele CAO-stijging aan tippen. Al die torenhoge uitgavenstijgingen staan in geen verhouding tot de economische groei en ze zijn ook niet te verdedigen omdat het geld zoveel minder waard werd.

Waarom begin ik daar nu over? Omdat deze week de ministers van het nieuwe kabinet-Balkenende weer terugkomen om de laatste hand te leggen aan de begroting van volgend jaar. Op de derde dinsdag in september is het immers al weer Prinsjesdag. En ik waarschuw maar vast: in die nieuwe begroting gaat Balkenende het nog weer doller maken.

De afgelopen jaren werkte Balkenende dus nog met Gerrit Zalm. Die was ook al niet zo zuinig als we allemaal dachten. Maar de komende weken gaat het helemaal los. Over de hele linie gaat het nieuwste kabinet-Balkenende meer geld uitgeven. Aan probleemwijken, aan ontwikkelingshulp, aan het klimaat, aan uitkeringen en aan overheidspersoneel dat dat geld allemaal moet uitgeven.

Nu hebben Balkenende en Bos geluk, dat de economie nog goed draait. Er komt dus meer belastinggeld binnen dan toen het nog slechter ging. Maar zelfs dat is de heren niet genoeg. Onder leiding van Balkenende zullen de lasten volgend jaar minstens 5 miljard euro omhoog gaan. En dat allemaal om die prachtplannen die onder leiding van Balkenende in honderd dagen rondreizen door het land hebben

uitgewerkt te betalen.

Het is tot dusver nog niet zo tot Nederland doorgedrongen, maar ik kan het niet genoeg benadrukken. Nu de lonen na jaren stilstand weer wat aantrekken ziet Balkenende zijn kans schoon. Eindelijk dachten we weer wat ruimer bij kas te komen. Maar op Prinsjesdag gaat Balkenende weer zoveel meer uitgeven, dat we er per saldo volgend jaar op achteruitgaan! Nogmaals: terwijl de lonen stijgen, verhoogt Balkenende de belastingen zodanig, dat we uiteindelijk gemiddeld minder te besteden hebben dan dit jaar. Dat wilde ik maar vast even laten weten. U bent gewaarschuwd.

Reacties op koranverbod

2007

De hypes in het nieuws duren soms zo kort, dat je niet de tijd krijgt om adem te halen. Daarom kom ik nog eens terug op dat verbod op de Koran, zoals Geert Wilders dat onlangs bepleitte. Waar het mij vooral om gaat is de reactie van ons kabinet-Balkenende. Weken hadden we van de meeste ministers niets gehoord of gezien. Maar toen Wilders met zijn oproep kwam, schoten de ministers Ella Vogelaar en Maxime Verhagen plotseling tevoorschijn.

Vogelaar moest kennelijk de Nederlandse moslims geruststellen en Verhagen, minister van Buitenlandse Zaken, liet een brief uitgaan naar alle ambassades. Dat laatste was vooral bedoeld om landen als Iran te bedienen. Want Iran, dat zelf nou niet bepaald bekend staat om zijn vrijheid om te geloven of niet te geloven of je mening te uiten – dat Iran had boos gereageerd op de oproep van Wilders.

Maar wat me het meest opviel, was dat Vogelaar en Verhagen niet in de kramp schoten over wat Wilders zei, maar welk effect dat kon hebben op de moslims. De twee ministers noemden het beledigend voor het overgrote deel van de moslims. Het was ook slecht voor de integratie, alsof dat een reden is om de vrijheid van meningsuiting in te dammen.

Eigenlijk geven de ministers Vogelaar en Verhagen Geert Wilders eigenlijk nog gelijk ook. Ze gaan niet in op Wilders' beweringen dat de koran oproept tot de vreselijkste dingen jegens andere gelovigen, ongelovigen, afvalligen, vrouwen en homo's. Nee,

de ministers zeggen dat de overgrote meerderheid van de moslims zich beledigd zal voelen. Anders gezegd: Vogelaar en Verhagen suggereren dat alleen de islamitische terroristen onder ons NIET beledigd zullen zijn, omdat die net als Wilders maar al te goed beseffen dat de koran oproept tot dodelijk geweld.

Maar eigenlijk nemen Vogelaar en Verhagen de Nederlandse moslims zelf niet serieus. Ze komen na wekenlange stilte als een haas terug van vakantie om de Nederlandse moslims gerust te stellen. Alsof die moslims zelf niet zouden weten dat de Koran nooit verboden gaat worden. Vogelaar en Verhagen zien de Nederlandse moslims als kwetsbare kasplantjes, die het niet aan kunnen als een andersdenkende kritiek geeft op hun bijbel. Maar tegelijkertijd zien Vogelaar en Verhagen de Nederlandse moslims als EXPLOSIEVE kasplantjes, want je weet maar niet wat er in hen vaart. De ministers hadden ook gewoon kunnen zwijgen, want het is helemaal niet verplicht dat een vakantievierende regering terug komt van vakantie als iemand zijn vrijheid van meningsuiting gebruikt om te waarschuwen tegen de inhoud van een heilig boek.

En daarom werd ik pas echt blij, toen één van die Nederlandse moslims zelf aan het woord kwam. Het was de vrouw van een van de bewakers van Wilders. Die vrouw, een Turkse met een hoofddoek, zei dat niet Wilders het probleem is. Wilders mag van haar zeggen wat 'ie vindt. Nee, zei ze, het is niet Wilders, het zijn de terroristen die ons moslims met een beroep op de Koran in een kwaad daglicht stellen.

Dat was nou eens terzake. Deze islamitische vrouw had het beter begrepen dan de ministers Vogelaar en Verhagen. Want die ministers nemen de Nederlandse moslims niet serieus, niet als zelf denkende volwassen burgers. Vogelaar en Verhagen, die denken immers dat Nederlandse moslims kwetsbare, en tegelijk explosieve kasplantjes zijn. Dat is pas beledigend.

Marc van Peel en NL/Vlaanderen

2007

De afgelopen weken werd in Vlissingen met een botenshow de zoveelste verjaardag van onze zeeheld Michiel de Ruyter gevierd. Ik zag dat daar ook de Antwerpse havenwethouder Marc van Peel te gast was. Hij liet zich alles welgevallen en vond dat Belgen niets lelijks meer mochten zeggen over die ongastvrije, zuinige

Nederlanders die niet kunnen koken.

Met die Antwerpse havenwethouder Marc van Peel hebben wij in Nederland nog een appeltje te schillen. Hij zit nu, op bezoek in Zeeland dan wel mooi weer te spelen. Maar tien jaar geleden was Van Peel de voorzitter van het Vlaamse CDA. En toen zei Van Peel, dat Antwerpenaren zo'n hekel hebben aan Nederlanders, dat ze nog liever met een stel Marokkanen naar een onbewoond eiland gaan dan met een Nederlander. Hij zei weliswaar niet dat hij zelf nog liever met een stel Marokkanen naar dat onbewoonde eiland ging dan met een Nederlander, maar zo kon dat wel worden begrepen.

Ik vertel natuurlijk, omdat het verhaal gaat dat België uiteen dreigt te vallen. Dat is niet zo vreemd, want Walen en Franstalige Brusselaren weten niets van Vlaanderen. Ze kennen elkaars taal niet, ze lezen elkaar kranten niet, ze kennen elkaars politici ook niet. En de Vlamingen zijn helemaal klaar met het eindeloos sponsoren van de Walen, die ze als luiwammes zien die teren op de zak van de Vlamingen. De Vlamingen willen zoveel mogelijk zelfstandig worden. De Walen moeten zich maar redden.

Toch is daar iets geks mee. Want Belgische politici, de Vlamingen voorop, staan altijd op de eerste rij om op Nederland te schelden als het om Europa gaat. Als Nederland dat het meeste geld aan Europa betaalt wel eens wat wil minder, zijn het Vlaamse politici die op de eerste rij staan om de Nederlandse zuinigheid te honen. Als Nederland voorstelt een iets grotere stem in Europa te krijgen dan het kleinere België, dan maken de Belgische premiers ruzie met Nederland. Twee maanden geleden nog. Onze arme premier Balkenende kreeg er temidden van de Europese premiers en presidenten steeds maar weer slaag van de Belgische premier Guy Verhofstadt. En dat alleen maar omdat Balkenende af wilde van de Europese vlag en het Europees volkslied. Uiteindelijk moest de Franse president Nicolas Sarkozy er midden in de nacht aan te pas komen om de Belgische premier het zwijgen op te leggen. Maar zo hoog zit het de Belgische, de Vlaamse politici dus als Nederland niet juichend achter de Europese vlag aan aanloopt.

Het zint de Vlaamse politici dus niet, als Nederland eens wat minder enthousiast is over steeds maar meer geld en bevoegdheden naar Europa. Maar het gekke is nu, dat diezelfde Vlaamse politici zelf wel macht terug willen uit Brussel, zij het dan uit Brussel als Belgische hoofdstad. Dezelfde Vlaamse politici die steeds roepen 'wat we zelf doen, doen we beter' die gunnen het Nederland niet als het zijn zelfstandigheid niet helemaal wil opgeven.

Voor alle duidelijkheid: ik ben het eens met de Vlamingen, die het ziertogende Wallonië niet eindeloos willen betalen. De Walen zouden zelf ook beter af zijn als ze niet eindeloos aan het infuus hingen, maar eindelijk eens hun eigen broek zouden ophouden. Maar ik ben het ook eens met al diegenen, die zeggen dat het geen goed idee is als Vlaanderen dan op de een of andere manier bij Nederland zou komen. Er heerst in Vlaanderen nou eenmaal een ingesleten wrok tegen Nederland en Nederlanders. Vooraanstaande Vlamingen doen daar schaamteloos aan mee. Vergelijk het maar een beetje met het gemak waarmee Duitsers in delen van Nederland nog steeds gediscrimineerd worden. Zoals in Nederland tegen Duitsland wordt, of in ieder geval WERD aangekeken, zo doen Vlaamse politici dat tegen Nederland.

De hoogmis van Balkenende

17 september 2007

Morgen is het dan eindelijk tijd voor de echte hoogmis van Balkenende, Bos en Rouvoet. Ik zeg, de ECHTE hoogmis, want we hadden natuurlijk al de zwaar geregisseerde presentatie van hun regeerakkoord, daarna hadden we de al even zwaar geregisseerde presentatie van het kabinet. Vervolgens gingen ze honderd dagen het land in. En dat werd weer afgesloten met een gezamenlijke ontmoeting met 250 geselecteerde Nederlanders plus een gezamenlijk tv-optreden.

Maar nu gaan we dan eindelijk horen wat Balkenende, Bos en Rouvoet werkelijk met ons voor hebben. Eigenlijk weten we dat natuurlijk wel zo'n beetje. Het kabinet gaat miljarden extra uitgeven, aan krachtwijken, aan ontwikkelingshulp en aan de publieke omroep. De belastingen, de accijnzen en de zorgpremies gaan omhoog. Wie het iets beter heeft en vooral wie het veel beter heeft gaat meer betalen. Hoewel het kabinet denkt dat de economie blijft groeien, gaan de meesten van ons – de minima uitgezonderd – er volgend jaar niet op vooruit. Het kabinet-Balkenende is het meest progressieve kabinet dat Nederland in dertig jaar gekend heeft. Zo progressief als Balkenende, Bos en Rouvoet – zo kennen we ze ook in onze buurlanden niet.

Het gekke is, dat al die lastenverhogingen en dat koopkrachtverlies in Nederland nog niet op grote weerstand stuit. Bij de vorige kabinetten-Balkenende regeerden de PvdA en de ChristenUnie nog niet mee en toen was er wel voortdurend protest.

Er was een verbond van 500 actiegroepen, vakbonden, de socialistische partij, groenlinks, de pvda en van kerken en moslimbewegingen dat voortdurend te hoop liep. Keer het Tij heette die beweging en die keerde zich tegen de globalisering in het algemeen en de kabinetten-Balkenende in het bijzonder. Ze organiseerden ieder jaar rond Prinsjesdag betogingen, waar soms tienduizenden mensen op afkwamen in protest tegen het, zoals zij dat zagen, het rechtse beleid.

En dit jaar? Helemaal niets! Er is geen enkele demonstratie voorzien en die actiegroep Keer het Tij is opgeheven. Kennelijk zijn demonstranten en andere actievoerders per definitie links en is er voor linkse actiegroepen geen enkele aanleiding om tegen DIT kabinet Balkenende in het geweer te komen. Rechtse of liberale actiegroepen zijn er kennelijk niet, terwijl er voor rechts of liberaal toch genoeg te demonstreren valt. Maar, ja, een beweging tegen het verhogen van belastingen hebben we nou eenmaal niet in Nederland.

Balkenende, Bos en Rouvoet hoeven dus niet bang te zijn voor buitenparlementaire oppositie. Maar hoe zit het eigenlijk in de Tweede Kamer? Welnu, daar hoeven ze ook al niet bang te zijn voor serieuze oppositie. Jan Marijnissen van de SP, de meest te vrezen opponent, heeft geen enkele reden om het kabinet aan te vallen, want dit kabinet doet in grote trekken wat Marijnissen wil. Marijnissen kan zich in de handen wrijven met dit kabinet. Uit angst voor Marijnissen heeft Wouter Bos allemaal linkse Marijnissen-wensen in de Miljoenennota verpakt. Femke Halsema zal vast wel vaak verontwaardigd bij de microfoon staan, maar eigenlijk moet ook zij vooral blij zijn met dit progressieve kabinet.

De oppositie moet dus van Geert Wilders komen en die zal ongetwijfeld stevig uitpakken. Maar ook Wilders heeft maar 9 zetels en hij is er al niet eens meer op uit om moties tegen het kabinet aangenomen te krijgen. De echte oppositie had dus van de VVD moeten komen. Ach ja, de VVD. En die VVD is de afgelopen dagen zo verzwakt dat ook de VVD geen geloofwaardige oppositie kan voeren. Anders gezegd: Balkenende, Bos en Rouvoet gaan een hele makkelijke Prinsjesdag tegemoet.